

Maria, germana, companya en el camí de la fe.
Tu vas ser ben a prop del teu fill,
tu vas escoltar la seva Bona Nova i la vas viure,
tu vas ser al peu de la creu, en aquell moment d'entrega definitiva,
tu vas caminar el camí d'aquella primera comunitat de creients.

Maria, ensenya'ns a ser fidels com tu,
prega per nosaltres,
fes-nos de mare en el nostre camí cristià.

Parenostre

Oració

Preguem.

O Déu, vos volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat,
fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu.

Concediu a la vostra Església

que, associada amb Maria a la passió,
mereixi de ser participant

de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist.

Que amb vos viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels
segles dels segles.

Goigs a llaor de la Verge de Rocaprevera

MARE DE DÉU DE ROCAPREVERA

TORELLÓ

VETLLA DE PREGÀRIA A LA MARE
DE DÉU

13 de setembre de 2018

Amb Maria, "ànima del món"

Bona nit!

Aquest vespre tornem a ser a redós de la imatge de la Mare de Déu de Rocaprevera per a pregar. Volem preparar bé el nostre cor per a la celebració de la seva festa. Desitgem que tot ens ajudi a créixer en la fe i ens ompli d'esperança en el camí de la vida. Maria, la Mare, sempre ens porta cap a Jesús, el Fill. I Jesús, el Fill sempre ens porta a Déu, el Pare.

Com que en la darrera assemblea interparroquial, feta a Rocaprevera, vàrem creure que avui havíem de ser «llevat dins la pasta», d'acord amb la paràbola de Jesús, en la nostra pregària d'avui farem servir uns textos antics, unes apologies que proposen quelcom semblant, sobretot la carta a Diognet que acaba dient que hem de ser "ànima del món".

Abans, sentirem com Justí clou el seu text explicant que tot això és possible gràcies a l'Eucaristia.

Llegirem textos bíblics i resarem salms a dos cors, amb moments de silenci i cants.

Que tot plegat ens ajudi a sentir una mica més Maria, la Mare de Déu, com a "germana, companya en el camí de la fe".

Salutació a la Mare de Déu

Benaurada sou, Verge Maria, perquè Déu el Pare us ha mirat i us ha escollit per ser la mare del Salvador.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Benaurada sou, Verge Maria, perquè el Senyor ha obrat meravelles en vós.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Tots: Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Pregària, tots alhora

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Et recordem com una dona amb el cor molt obert, amb l'ànima molt disposada a escoltar el que Déu et cridava a fer.

Et recordem com una dona decidida, a punt per emprendre camins difícils.

Et recordem plena de confiança, molt convençuda que l'amor de Déu és més fort que tot.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

El teu cor obert, la teva ànima disposada, va deixar penetrar la força de l'Esperit,

i ens vas donar la millor cosa que la humanitat podia esperar: Déu mateix fet un dels nostres,

aquell infant petit que allà a Betlem plorava i reia als teus braços.

et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Càntic de Maria

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,

Benaurada sou, Verge Maria, per la vostra fe, per la vostra
esperança, pel vostre amor.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Benaurada sou, Verge Maria, assumpta al cel, que viviu amb Déu per
sempre.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Cant inicial

Quantes coses a la vida
que semblen omplir-ho tot
i no són més que mentides
que s'amaguen dins el cor.
Tu has omplert la meva vida
estimant-me de debò.
Jo voldria, Mare bona,
ser com tu...

En silenci escoltaves
la paraula de Jesús
i la feies pa de vida
amb l'amor teu tan profund:
com llavor que cau a terra
i germina sense por.
Amb el cor ple d'alegria
et vull cantar:

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Des del temps de la infantesa
has estat al meu costat.
Prop de Déu jo em sentia
de la teva mà agafat.
Pel camí de l'esperança
amb la fe jo m'he trobat
i a la nit sempre has estat
la meva llum.

No em deixis, Mare meva!
Resta sempre així, com cal,
perquè pugui cada dia
compartir amb els germans
tot el que has fet en nosaltres:
un somris d'eternitat.
La pregària més senzilla
et vull cantar.

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Lectura bíblica

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 2,42-47

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenién junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Paraula de Déu

Text - pregària

JUSTÍ, *Primera Apologia*, 67

Després d'això, no parem de recordar-nos mútuament aquests fets. I els qui tenim, socorrem tots els necessitats. I sempre ens assistim entre nosaltres.

Beneïm el Creador de l'univers mitjançant el seu Fill Jesucrist i l'Esperit Sant per totes les coses que en rebem.

El dia que en diuen del Sol se celebra en un mateix indret l'assemblea de tots els qui viuen a ciutat o a la pagesia, i es llegeixen les Memòries dels Apòstols i els escrits dels profetes, fins que el temps ho permet. Quan el lector ha acabat, el president amb un discurs amonesta i exhorta a imitar tan bells

Obeeixen les lleis establertes, però amb llurs vides superen les lleis. Estimen tothom, i de tothom són perseguits. Hom els desconeix, i tanmateix els condemna. Hom els mata, i així els fa obtenir la vida. Són pobres, i enriqueixen molta gent. Manquen de tot, i abunden en tot.

Hom els menysprea, i en els menyspreus troben llur glòria. Hom els calumnia, i hi troben la justificació. Són insultats, i ells beneeixen; ultratjats, i ells honoren. Tot fent el bé, són castigats com a malfactors; punits, s'alegren com si conservessin la vida.

Pels jueus són combatuts com a membres d'una altra raça; pels grecs són perseguits, i els mateixos que els detesten no sabrien dir el motiu de llur odi.

En un mot: el que és l'ànima en el cos, això són en el món els cristians.

Silenci

Cant

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat;
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.

**Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.**

Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

Text - pregària

Discurs a Diognet *V. Paradoxes del misteri cristià*

Els cristians, efectivament, no es distingeixen dels altres homes ni pel país, ni pel llenguatge, ni pels vestits. Perquè ni habiten ciutats exclusivament d'ells, ni parlen cap dialecte especial, ni duen una vida a part.

En realitat, aquesta doctrina no els ha estat pas descoberta gràcies al talent o a l'especulació d'homes curiosos, ni professen, com d'altres, una opinió humana.

Per altra banda, bo i repartint-se en les ciutats, gregues o bàrbares, tal com a cadascú hagi tocat en sort, i emmotllant-se als usatges locals en qüestió de vestimenta, menjar i convivència, mostren l'admirable i, per confessió de tothom, paradoxal condició de llur ciutadania.

Resideixen a les pròpies pàtries, però com a forasters; compleixen tots els deures de ciutadans i suporten totes les càrregues com els estrangers; qualsevol terra estrangera resulta per a ells pàtria, i tota pàtria, terra estrangera.

Es casen com tothom, engendren fills; però no exposen els nadons. Comparteixen tots la taula, però no el llit. Es troben dins la carn, però no viuen segons la carn. Passen el temps sobre la terra, però tenen els drets de ciutadania al cel.

exemples. A continuació tots a l'una ens posem drets i elevem pregàries.

Acabada aquesta pregària com dèiem suara, és ofert pa i vi amb aigua, i el president prorromp igualment en pregàries i accions de gràcies, tant com pot, i el poble hi assenteix aclamant: Amén. Llavors segueix la distribució i participació de cadascú en els aliments sobre els quals s'ha fet l'acció de gràcies. I per mans dels diaques és enviat als absents.

Els qui tenen en abundància i ho volen, segons decisió personal, donen el que els sembla. La col·lecta és posada a disposició del president, i ell socorre orfes i vídues; els qui passen necessitat per malaltia o una altra causa; els qui són a la presó, els forasters de pas; en una paraula, esdevé protector de tots els qui estan en necessitat.

Tots fem aquesta assemblea conjuntament el dia del Sol perquè és el dia primer en què Déu, transformant la tenebra i la matèria, creà el món, i també perquè, aquest mateix dia, el nostre Salvador Jesucrist ressuscità d'entre els morts.

En efecte, el van crucificar la vigília del dia de Cronos, i l'endemà del dia de Cronos, que és el dia del Sol s'aparegué als seus apòstols i deixebles i els ensenyà aquestes doctrines que ara us fem a mans perquè les examineu.

Silenci

Salm 19 (18)

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre es transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,
el seu anunci s'escampa a tota la terra,
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Déu ha posat en el cel un pavelló per al sol,
i el sol en surt com un espòs de la cambra;
radiant com un atleta que es llança a la cursa,
surt d'un extrem del cel i volta fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

És perfecta la llei del Senyor,
l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

El teu servent hi troba la claror,
és molt profitós d'observar-los.

Però qui s'adona d'una falta involuntària?
Disculpa allò que em passa inadvertit!

Preserva el teu servent de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.

Que et complaguin les paraules dels meus llavis
i que et siguin agradables els pensaments del meu
cor,
Senyor, penyal meu, redemptor meu!

Tots: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Des del món us mirem, Mare nostra,
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.